

Fastlagssöndagen

Psalmer: 135, ..., 40, 211, 387:1-5, 387:6-7

Texter: Jes 52:13-15, 1 Kor 13, Luk 18:31-43

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Luk 18:31-43

Jesus tog de tolv åt sidan och sade till dem: "Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som är skrivet om Människosonen genom profeterna ska gå i uppfyllelse. **32** Han ska utlämnas åt hedningarna, och de ska håna och skymfa honom, spotta på honom, **33** gissla honom och döda honom. Och på tredje dagen ska han uppstå." **34** Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, och de fattade inte vad han menade.

35 När Jesus närmade sig Jeriko satt en blind man vid vägen och tiggde. **36** Han hörde folk gå förbi och frågade vad som hände. **37** Man berättade för honom att Jesus från Nasaret gick förbi, **38** och då ropade han: "Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!" **39** De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade bara ännu mer: "Davids son, förbarma dig över mig!"

40 Jesus stannade och befallde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom närmare frågade Jesus: **41** "Vad vill du att jag ska göra för dig?" Han svarade: "Herre, gör så att jag kan se igen!" **42** Jesus sade till honom: "Du får din syn. Din tro har frälst dig." **43** Genast kunde han se, och han följde Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det prisade Gud.

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Händelsen i dagens evangelium utspelar sig under Jesu och lärjungarnas vandring till påskhögtiden i Jerusalem, den sista före Jesu stora lidande. De hade kommit från Galileen, vandrat tillsammans med andra högtidsfirare vägen på andra sidan Jordan och tagit vadet över Jordan strax norr om Jeriko. När Jesus tog lärjungarna åt sidan för att för tredje gången förutsäga sitt lidande hade de förmodligen Jeriko i sikte. Där skulle de rent bokstavligt börja gå upp till Jerusalem.

Lärjungarna hade under vandringen frågat vad de skulle få för sina uppoffringar: "*Vi har lämnat det vi hade och följt dig.*" hade Petrus sagt. Jesus undervisade lärjungarna med sin förutsägelse att de skulle ställa sina uppoffringar i relation till hans offer för oss. Det hör vi dem senare göra också. Paulus skriver på ett ställe: *Allt gör jag för evangeliet.* När vi ser Jesu kärlek och offer för oss motiverar det också oss att göra allt för evangeliet.

Vi lär oss idag att Jesus var fullt medveten om vad som väntade honom i Jerusalem men gick ändå dit för att allt som var förutsagt om Messias skulle gå i uppfyllelse. Han tvekade inte utan gick upp till Jerusalem av kärlek till alla världens människor för att göra och lida allt som krävdes för världens frälsning. Vi ser honom som vår överstepräst som gick för att frambära det ultimata offret en gång för alla som hebreerbrevets författare skriver: *Han måste inte bära fram offer varje dag som de andra översteprästerna, först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv...han gick in i det allra heligaste en gång för alla, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning.*

Berättelsen om den blinde som fick sin syn inträffade strax efteråt då de befann sig mellan den gamla judiska staden Jeriko och det nya romerska Jeriko som Herodes byggt. Vägen trafikerades av många människor som var på väg till påskhögtiden - alltså en bra plats för tiggare att försöka få något.

Vi ska lära oss att vår Frälsare är aldrig så upptagen att han inte stannar, hör och svarar en troendes bön. Gud vet mycket väl vad vi behöver. Jesus visste mycket väl vad den blinde ville och behövde men han frågade ändå efter det. På samma sätt gör han med oss. Han vet mycket väl vad vi behöver, men han vill att vi ska be om det och han har lovat höra och svara våra böner för att det ska bli till Guds ära.

Men vi ska börja med det första: Jesus visste mycket väl vad som väntade men han tvekade inte att gå upp till Jerusalem. Vi behöver inte bli förvånade över att Jesus så väl beskriver vad som kommer att hända – allt det som vi sedan ser hända när vi kommer fram till långfredagen och läser texterna om hans stora lidande, död och begravning och på påskdagen då vi läser om hur det sista i hans förutsägelse går i uppfyllelse. Han förutsa sin uppståndelse på tredje dagen.

Genom evangelierna går många vittnesbörd om denna förmåga att veta vad som kommer att hända. Det är en förmåga som visar att Jesus är sann Gud. Han såg Natanael under fikonträdet innan Filippus kallade på honom. Han visste hur många gånger en helt främmande kvinna hade varit gift; kvinnan som han mötte vid Sykars brunn. När de närmade sig Oljeberget visste han att lärjungarna skulle finna en arbetsåsna och hennes föl i byn framför dem och vad ägaren skulle säga när de lossade åsnan. Han visste att lärjungarna som han sände att tillreda påskalammet skulle träffa en man som bar en vattenkruka och vart han gick. Han förutsa Jerusalems förstörelse och hur det skulle gå till. När vi idag hör Jesus förutsäga sitt lidande och hur det skulle gå till visar han att han är en gudomlig person. Det bekräftar han också strax efteråt när han gav den blinde synen tillbaka.

*Ingen kan köpa sin broder fri eller ge Gud lösepenning för honom heter det i Psalm 49. Ingen kan ju ens köpa sig själv fri eller ge Gud lösepenning för sig själv. Vi har inget att ge honom så att han måste betala tillbaka. Jesus är vår broder, men han är mer än en vanlig människa. Han är en gudomlig person, Guds Son, och därför har det han gör och lider ett helt annat värde. Han kan ge Gud lösepenning för oss. *Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd* läste vi i episteln. Jesu blod har ett sådant oändligt värde. Han har med sitt offer betalt lösepenning för alla människor. Varenda människa kan räkna in sig själv och instämma med aposteln och säga: *Jesu, Guds Sons, blod renar oss från all synd*. Ingen är utesluten och ingen synd är för stor.*

Jesus visste att han skulle utlämnas till hedningarna och han visste vad det innebar. Romarna hade tänkt ut ett ytterst plågsamt sätt att avrätta brottslingar. Ändå tvekade han inte utan gick det till mötes. Han visste att det var nödvändigt för världens frälsning. Det är en kärlek utan jämförelse. Paulus skriver: *Knappast vill någon dö ens för en rättfärdig – jo, kanske vågar någon dö för den som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.*

När Jesus förutsade sitt lidande förstod inte lärjungarna vad han menade. Det fanns inte på kartan för dem, troligtvis för att de hade andra uppfattningar om vad Messias skulle göra när han kom. Deras förutfattade meningar hindrade dem från att se och höra det som var uppenbart. Fast vi fått rätt att bli Guds barn behöver vi be Gud ge oss öppnade ögon så att vi ser undren i hans undervisning, så att det inte går oss förbi.

Hade lärjungarna förstått att Jesus verkligen, bokstavligen, talade om romarnas gissling hade de blivit förskräckta – något mer smärtsamt och blodigt kan man knappast tänka sig. Skriften vittnar om att Jesus som är vår broder hade känslor som vi människor har i olika situationer, vi ser honom bli upprörd, gråta, känna sorg eller ångest. I Getsemane ser vi ångesten gripa honom så att han svettas blod. Redan här måste han ha känt starka känslor av det han visste väntade honom i Jerusalem.

Då vi utsätts för starka påfrestningar, sådant som griper tag och ger ångest och förskräckelse då har vi nog med att tänka på oss själva, ja, då orkar vi knappt ta hand om oss själva. Men mitt i allt det svåra ser vi Jesus uppfylld med kärlek, medkänsla och barmhärtighet mot dem han kommit för att frälsa. När den blinde hörde folkmassan frågade han vad som var på gång. Man berättade för honom att Jesus från Nasaret gick förbi. Han började då ropa: *"Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!"* De som gick främst sa åt honom att vara tyst. Återigen tror jag det berodde på förutfattade meningar. De trodde säkert att han skulle tigga om pengar. Men han ropade bara ännu mer: *"Davids son, förbarma dig över mig!"* Jesus stannade och befallde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom närmare frågade Jesus: *"Vad vill du att jag ska göra för dig?"* Jag tror att Jesus mycket väl visste vad han ville men frågade för att det skulle bli uppenbart för dem som försökt tysta

honom att han inte tiggde om pengar. Det kan också ha varit för att Jesus gärna vill att vi ska be till honom och han vill gärna svara på våra böner för att det ska bli till Guds ära. Den blinde mannens ordval är ett eko av den betrycktes bön i psaltaren: *Herre, förbarma dig över mig!* Den bönen återkommer ett tjugotal gånger i psaltaren. Det är den nödställdes bön. Det är omöjligt att Jesus bara skulle ha gått förbi.

”Davids Son” hade på Jesu tid blivit ett uttryck som var liktydigt med Messias. Det var inget neutralt begrepp utan en bekännelse. Vi hör hur upprörda översteprästerna och de skriftlärde blir när de hör barnen i templet ropa: "Hosianna, **Davids son!**" och hur de försökte tysta det. Den blinde måste ha hört talas om Jesus från Nasaret och vad han gjorde och lärde för att komma fram till bekännelsen ”Davids Son”. Det är liktydigt med Messias, Guds smorde.

Jesus bekräftade hans tro, svarade på hans bön och visade sin gudomliga makt genom att på sekunden ge honom hans syn: *Jesus sade till honom: "Du får din syn. Din tro har frälst dig." Genast kunde han se, och han följde Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det prisade Gud.*

Vi lär oss att Jesus svarar de troendes bön långt mer än vi kan tänka och säga. Den blide blev välsignad inte bara med att få synen tillbaka utan med evig frälsning. Den underbara bönhörelsen blev Gud till ära. Mannen som fått sin syn följde Jesus och prisade Gud och folket som såg det prisade Gud. Jesus vill svara på våra böner på samma sätt, överflödande, mer än vi kan tänka oss – för att Gud ska bli ärad och prisad. Det kan vi vara säkra på för Paulus överför det vi ser i berättelsen på oss och vår situation. Gud vill detsamma för oss. Paulus skriver i Efesierbrevets tredje kapitel: *Han som kan göra långt mycket mer än allt vi ber om eller tänker oss genom den kraft som verkar i oss, hans är äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla generationer i evigheters evighet. Amen.*

Låt oss be!

Herre Jesus, du har köpt oss med ditt blod för att vi ska tillhöra dig. Du gav oss det yttersta beviset på din kärlek då du gick för att offra dig själv för oss. Lär oss lita på att du vet och vill vårt bästa och i din makt svarar på våra böner långt mer än vi kan tänka oss. Amen.